

tilfælde af de uvedkommende interessers styrke og hyppighed, også set i forhold til andre, modstående hensyn.

Retsgrundsætningen skal således efter landsforeningens opfattelse udfyldes/fortolkes i overensstemmelse med, hvad den almindelige retsbevidsthed til enhver tid tilsiger. Der bør i denne forbindelse tillægges de enkelte kommunalbestyrelses afgørelser betydning vægt, idet der bag disse afgørelser ofte vil ligge en lokal afvejning af de eventuelle inhabilitetsbegrundende forholds betydning over for andre hensyn og muligheder. Hermed tænkes navnlig på hensynet til og respekten for det politiske mandat, der af vælgerne er givet kommunalbestyrelsens medlemmer, og som må føre til, at generelle begrænsninger af de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmers arbejdsområder, der ikke er klart påkrævede af retlige grunde, må søges undgået, således at eventuelle inhabilitetsproblemer i stedet løses »hen ad vejen« i medfør af retsgrundsætningerne om speciel inhabilitet.

Det følger af ovenstående, at indenrigsministeriets nyere praksis vedrørende generel inhabilitet i ulovbestemte tilfælde, herunder ikke mindst vedrørende ægtefælleinhabilitet, efter landsforeningens opfattelse fører til udelukkelse af kommunalbestyrelsesmedlemmer fra udvalgspladser i videre omfang end nødvendigt, og at det langt fra er sikkert, at domstolene ville være nået til tilsvarende resultater, hvis sagerne var indbragt for retten.

Landsforeningen mener, at den retstilstand vedrørende ægtefælleinhabilitet, der tilsigtes ved det foreliggende lovforslag, kunne være opnået gennem administrativ praksis på det hidtidige (uskrevne) retsgrundlag. Som nævnt finder landsforeningen det dog under indtryk

af de siden kommunevalget i november 1981 afgivne udtalelser hensigtsmæssigt, at spørgsmålet nu afklares, som foreslået, ved udtrykkelige lovbestemmelser.

Endelig skal landsforeningen i tilknytning til bemærkningerne til § 1 anføre, at man for at undgå for mange tvivlsomme fortolknings-spørgsmål i fremtiden gerne havde set, at der i bemærkningene havde været foretaget en lidt mere uddybende beskrivelse af stillinger, der aldrig vil kunne bevirke udelukkelse fra vedkommende udvalg, idet man her bl.a. udtrykkeligt havde kunnet nævne lærere, hvorom en række sager i praksis har drejet sig. Endvidere ville det nok være en fordel, om udtrykket »ledende administrative funktioner inden for forvaltningsområdet« blev kommenteret noget mere udførligt og præciserende, end det er gjort i bemærkningerne, hvor det blot er nævnt, at visse stillinger *kan* bevirke udelukkelse, herunder sekretariatsleder, kontorchef, institutionsleder (f.eks. skoleinspektør eller børnehaveleder). Efter landsforeningens opfattelse vil og bør det formentlig være den helt overvejende – måske næsten undtagelsesfri – regel, at i hvert fald de nævnte lederstillinger må udelukke ægtefællen/samleveren fra medlemskab af vedkommende udvalg. For børnehaveledere må dette antagelig gælde, hvad enten der er tale om en kommunal institution eller en selvejende institution, hvormed kommunen har indgået overenskomst.

Landsforeningen skal anmode indenrigsministeren om i forbindelse med fremsendelsen af nærværende skrivelse til folketingets kommunaludvalg at henstille, at skrivelsen af hensyn til den fremtidige praksis på området optrykkes som bilag til udvalgets betænkning.

EVAN JENSEN

/ O. Ingvarsen